31978L0142

1978.2.15. AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA L 44/15

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1978. január 30.)

a vinilklorid monomert tartalmazó és élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokra és tárgyakra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről

(78/142/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel az élelmiszerekkel rendeltetésszerűen érintkezésbe kerülő anyagokra és tárgyakra vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1976. november 23-i 76/893/EGK tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 3. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel a Közgyűlés véleményére [2]

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

mivel a 76/893/EGK irányelv 2. cikke előírja, hogy az anyagok és tárgyak az összetevőket nem engedhetik át az élelmiszerekbe olyan mennyiségben, amely veszélyeztethetné az emberi egészséget;

mivel ugyanezen irányelv 3. cikke előírja, hogy a Tanácsnak, a Szerződés 100. cikkében meghatározott eljárás szerint, irányelvek révén különös rendelkezéseket kell elfogadnia bizonyos anyagok és tárgyak csoportjaira vonatkozóan (egyedi irányelvek); mivel e rendelkezések egyedi kioldódási határértékeket is tartalmazhatnak bizonyos összetevőknek az élelmiszerekbe vagy élelmiszerek felszínére kerülésére vonatkozóan, valamint egyéb szabályokat is, az említett irányelv 2. cikkének való megfelelés biztosítására;

mivel megállapították, hogy a nagyobb dózisú vinilklorid monomer kísérleti állatokba való beadása káros hatásokat mutatott; mivel ilyen hatások embereknél is előfordulhatnak;

mivel az élelmiszerügyi tudományos bizottság kinyilvánította azon véleményét, hogy a lehető legkisebbre kell csökkenteni a vinilklorid monomer szintjét a polivinil-kloridban és az ezzel rokon polimerekben, és egyúttal azt javasolta, hogy az élelmiszerekben és az ivóvízben ne lehessenek az élelmiszerek többségére a legtöbb laboratóriumban általánosan alkalmazható módszerrel kimutatható vinilklorid-nyomok;

mivel jelenleg is folyamatban vannak a vinilklorid monomerre vonatkozó további kutatások, de elővigyázatosságból az eredmények ismertté válásáig is korlátozni kell a vinilklorid szervezetbe jutását;

mivel a megfelelő eszköz e cél eléréséhez a 76/893/EGK irányelv 3. cikkének értelmében egy egyedi irányelv, amely cikk általános rendelkezéseit e különleges esetben is alkalmazni kell;

mivel ezen irányelv azonban nem vonatkozik a vinilklorid polimerekből vagy kopolimerekből készülő anyagok vagy tárgyak minden szempontjára, és ezért a tagállamoknak meg kell engedni, ne tegyék kötelezővé a címkéken a 76/893/EGK irányelv 7. cikkében megállapított adatok feltüntetését, az említett irányelv (4) és (5) bekezdésében előírt választási lehetőségekkel összhangban,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ezen irányelv a 76/893/EGK irányelv 3. cikke értelmében vett egyedi irányelv.

(2) Ezen irányelv olyan vinilklorid polimerekből és kopolimerekből készült anyagok és tárgyak, a továbbiakban: „anyagok és tárgyak”, vinilkloridmonomer-tartalmára, és annak azon anyagból és tárgyakból való lehetséges távozására vonatkozik, amelyeket azért gyártanak, hogy kész állapotukban érintkezésbe kerüljenek élelmiszerekkel, vagy amelyek rendeltetésüknek megfelelően már érintkezésben állnak élelmiszerekkel.

2. cikk

(1) Az anyagok és tárgyak nem tartalmazhatnak az I. mellékletben megállapítottnál nagyobb mennyiségű vinilklorid monomert.

(2) Az anyagokból és tárgyakból nem mehet át a velük már érintkezésbe került vagy érintkezésbe kerülő élelmiszerekbe a II. mellékletben megállapított feltételeknek megfelelő módszerrel kimutatható vinilklorid.

[1] HL L 340., 1976.12.9., 19.o.
[2] HL C 118., 1977.5.16., 70.o.
[3] HL C 114., 1977.5.11., 13.o.

3. cikk

A 2. cikknek történő megfelelés ellenőrzéséhez szükséges vizsgálati módszert a 76/893/EGK irányelv 10. cikkében megállapított eljárással összhangban fogadják el, és az megfelel a II. mellékletben megállapított feltételeknek.

4. cikk

A Tanács az irányelv elfogadása után ismertté váló tudományos és műszaki ismeretek tükrében, a Bizottság jelentései, és az adott esetben ezt kísérő megfelelő javaslatok alapján felülvizsgálja ezen irányelvet. A Bizottság első jelentését legkésőbb 1979. január 1-jéig juttatja el a Tanácshoz.

5. cikk

Ezen irányelv nem érinti a 76/893/EGK irányelv 3. cikkében elrendelt, az esetleges egyéb szabályokra vonatkozó nemzeti rendelkezéseket, sem az említett irányelv 7. cikkének (4) és (5) bekezdése szerint a tagállamoknak nyújtott választási lehetőségeket.

6. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ennek az irányelvnek legkésőbb 1979. november 26-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok elhalaszthatják a 2. cikk (2) bekezdésének és a II. melléklet bevezetését, amíg el nem fogadták a 3. cikk szerint megkövetelt közösségi vizsgálati módszert.

7. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1978. január 30-án.

a Tanács részéről

az elnök

P. DALSAGER

I. MELLÉKLET

Az anyagok és tárgyak megengedett legmagasabb vinilklorid monomer mértéke

Egy milligramm per kilogramm a késztermékben.

II. MELLÉKLET

Az anyagokban és tárgyakban levő vinilklorid-szint meghatározására, valamint az anyagok és tárgyak által kibocsátott vinilklorid-mennyiség meghatározására szolgáló módszerre alkalmazandó feltételek

1. Az anyagokban és tárgyakban levő vinilklorid mennyiségét, valamint az anyagok és tárgyak által az élelmiszerekbe kibocsátott vinilklorid mennyiségét gázkromatográfiával határozzák meg, a „headspace" módszer alkalmazásával.
2. Az anyagok és tárgyak által az élelmiszerekbe kibocsátott vinilklorid meghatározásának céljára a kimutathatósági határ 0,01 mg/kg.
3. Az anyagok és tárgyak által az élelmiszerekbe kibocsátott vinilkloridot elvileg az élelmiszerekben kell meghatározni. Amennyiben bizonyos élelmiszerekben a meghatározás technikai okokból lehetetlennek bizonyul, a tagállamok megengedhetik e különleges élelmiszerek esetében a modellel történő meghatározást.
